

Π. — Πῶς σὲ λυποῦμαι, κολοσσέ...
κ' ἐγὼ μὲ πόνο σὲ κυτῶ,
καὶ τῶρα σὺν τὸν Ἑλισσαί
ῥηλὰ μὲ μελοῦντ' ἐπεῶ.

Κ' ἐπάνω μύθοισιν καὶ φλογῶν,
κ' ἐπάνω φόνων καὶ σφαγῶν,
κ' ἐπάνω θρήνων κ' ὀλμογῶν
τῶν κόσμων τῶν αἰμοσταγῶν,
ποῦ τοὺς ἀμους καὶ φρίτεις,
φωναίῳ σὺν προσφῆτης.

Ὅπου φαυλότης ὑψηλὴ
κυτῶ, πιέζει, πνίγει,
κ' ὅπου δουλεύουνε πολλοὶ
γῆρὰ καὶ χορταίνου' ἄλγοι.

Ὅπου μὲ σιδήρεα βαρεῖα
ματώνουν τὴν ἑλευθερίαν
καὶ δεσποτεία μαινταί,
τὶ τέλος περιμένετε;

Τὰ τέλματα τῆς σήψεως
τοιαυτὴν φέρουν δίνην,
καὶ τὸ πολὺ τῆς θλίψεως
γεννᾷ παραρροσύνην,
καὶ βλέπεις κ' ἓνα κολοσσὸν νὰ πέσῃ κάτω πεῶμα...
μὰ δὲν μοῦ λές τί γίνεται τὸ κότερο τοῦ Ρώμα;

Φ. — Στήν Ἀνδρό πῆγε, Περικλῆ, κύκλους πολλοὺς ἐπάραις
κ' ἐγύρισες στὸ Φάληρο κ' ἐκεῖ θαρρῶ πῶς ἀράει.

Π. — Ὅποιοι πένθος ἄφαινον τὸ κρᾶτος κατατρέχεις
τοῦ κολοσσοῦ τοῦ δυνατοῦ...
γῆρὰ κύττα τῆς ἱερειῶν
πὺς ἔπρεσαν τὰ τεῖχη.

Τοῦ Μικάδου τὰ θηρία
τέτα φιλῶς ταναγραίνεις,
καὶ μὰ σάλπιγξ Ταρταρεῖα
μέγαν θλιδερὸν σαλπίζει.

Πῶς παμφάγον πυρπολεῖ
κόσμον κορυβατιώντα...
μὰ δὲν ἔξρεις, Φασουλῆ,
τίποτα καὶ γὰρ τὸν Νόντα.

Φ. — Ὅσα λοῦλουδα σὺν κάμῳ μαθημένα ῥοιτῇ θῆκαν,
Περικλέτο τραγογόνῃ,
κ' ὅλ' αὐτὰ μ' ἀποκρεῖν θῆκαν
πὺς ὁ Νόντας ἐπιμένει.

Π. — Μὰ τοὺς λόγους σου τὰ πλήθη,
μὰ κ' ἐμένα συγκινεῖς...

Φ. — Μῆτε Τυαλαμπῆς τὸν παῖδα,
μῆτε φίλος τοῦ κανεῖς,
ἢ στενὸς τοῦ συγγενῆς.

Ἵ Υπουργοῖο λὲν δὲν πέροναι
νῦν, φεῖ καὶ σ' τοὺς αἰῶνας...
φίλος δὲν τὸν κατατρέχει,
μῆτε λόγια τῆς Κορώνας.

Π. — Ἐγὼ ἔξρω πῶς θὰ πάθῃ...

Φ. — Περικλέτο μου, μακάρι,
νὰ συλλάβωμε κ' ἡμεῖς,
καὶ τὰ νεῦρα μας κ' ὁ μῦς.

Π. — Ἐὰν τοὺς δόλους συμπεθέρους θλίψῃς μὴ τίθεις τόση,
ὅμως θάμαθες καὶ σὺ
πὺς ἐπικησῇ οἱ Ρῶσοι
μὲς σ' εἰς Κρήτης τὸ νησί.

Ἀνδραγάδημα ποῦ φρίτεις,
ἐφρίξες κ' ὁ Ψηλορείτης...
τὰ κανόνια γέμισαν
καὶ στήν Πλαταριά τῆς Κρήτης
μὰ κακόβα γυρέμισαν.

Ἀφροδοκίτης ἡ νίκη... δὲν ἀπέτυχε βολή,
διασείλκισαν ἡ φήμη τοὺς βομβαρδισμοὺς ἐκείνους,
κ' ἐπιτόρῃσαν καμπόσοι χαρκεῖανος, Φασουλῆ,
θεοὺς σχωρεῖσι τὸν Μικάδο, θεοὺς σχωρεῖσι τοὺς κυτρίνους.

Μὰ κ' οἱ φίλοι μας οἱ Γάλλοι,
παῦται σύμμαχοι μεγάλοι
μὲ τὸν Ρωμανφὸν τὸ κρᾶτος, καὶ τρομάζουν' στὸ Μαρόκο
μήπως καὶ τοὺς μαζέψουν οἱ Φεοφλοῦχτες τὰ λουριά,
μπερὶ σ' εἰς Κρήτης τῆς Καλόβας ἔκταναν κ' ἐκείνους μπλόκο
κ' ἐβομβάρδισαν τοὺς ἀνδρας, ποῦ ζήτουν ἑλευθερίαν.

Γάβρια Βασιλικό,
πολὺ σημαγτικό.

Φ. — Χαρήτε, συμπεθέροι μας καὶ φίλοι μας Φραντζέκοι...
μὲ σίχους σὺς ἐμὼ χοροῦς,
κ' ὁ Γάλλος μὲ τοὺς Ὑπουργοὺς
ἐπῆγε σ' εἰς Ἀσκήλεια, σὲ Βασιλῆα τραπέζι.

Κ' ὅσοι τρανοὶ διάδοχοι τοῦ γέροντος προηγήσαντο
σὺν ἄκουσαν τὴν πρόσκλησι δός του κ' ἐξαγορεύσαντο,
κ' οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἔβγαγαν σ' εἰς Ἀσκήλεια
τυτμένοι σ' εἰς ἐπέλεια.

Κ' αὐτὸ κατευχαρίστησε τὴν φάτχα τοῦ νοσημῆ
καὶ λένε πῶς ὁ Βασιλῆας εἶπε σ' εἰς Ἀσκήλεια.

Καιρὸς σου νὰ προξενεῖς,
καιρὸς σου νὰ νὰ παντρευθῇς,
νὰ πάθῃς νύφη μὲ προικὰ κ' ὄχι ἐξαγοραμπί,
νὰ κ' ἡ ἀμπελία σ' εἰς Βλαχί, νήφους σ' εἰς Ὀκρυμπί.

Καιρὸς σου νὰ νὰ παντρευθῇς... γὰρ νύφη μὴ σὲ μέλῃ...
ἀκαιοσύνης Ὑπουργὸς κοκκῶνα νύφη τέλει.

Ἐλα, κύρ Ἀσκήμνη, νὰ σὲ παντρεύωμε,
νὰ φᾶμ καὶ νὰ ποῦμε καὶ νὰ χορῶσωμε.
Κ' ὁ κύριος Βουδούρης, τὸ Ναυτικὸν δελφίνι,
κ' ἐκείνους προσηφείθη προσηφείτης νὰ γίνῃ.

Πλὴν ὁ ῥέκτης Ἀσκήμνης μὲ τὰ λόγια τῆς Κορώνας
ἐκοκκίνισεν ἄλγαι καὶ δὲν ἔβγαλε μιλιά,
μὰ σὰν τέλεισας τὸ νύμφα λὲν πῶς εἶπε κατὰ μόνος
νὰ τὴν πάθῃς, δὲν τὴν πέροναι μὲ τὰ λόγια, Βασιλῆα.

**Ἐφθόδος μουγγῇ Ζαήην
στὸ πυρρόξανθο τ' ἀγρίμι.**

Μέγα γεῦμα στὴ θροσιᾷ,
μέγα γεῦμα στὸ Ταυρί,
ἀ καὶ λίτερα κρησιᾷ
βῆγμα ἄπο τοῦ κατωῖ.

Γεῦμα μέσα σὲ Σιγή,
ποὺ τὴν θρεῖται νινεῖ,
γεῦμα, τόνα μας κ' ἐβίβα
δίχως ἔσση, δίχως ἄβα.

Μέγα γεῦμα, ποὺ τονώνει
τὸν ξανθὸ ρεπουμπλικάνο,
μέγα γεῦμα, ποὺ θυμώνει
πρὸς τοὺς τὸν Καραπάνο.

Γεῦμα, Πατριλὴ τοιφούτη,
πρότο στὴ Βασιλική,
κ' ὅπως ἡ σαμπάνια τοῦτη
ἔτσι νὰ γυθῶν τὰ πλοῦτη
μέσα σ' ἄδεια Κεντρίμα.

Γεῦμα μέσα σὲ κοιλάδες
ὅπου τρῶνε μὲ βελίδες,
ποὺ καὶ σέγα τὸν ἀγμάκη
σὲ σηκώνει στὰ παλιά,
κ' ἔκανε στὸν Ἀσημάκη
κ' ἡ Κορδὸνα προέστη.

Γεῦμα, ποὺ μιλῶν γιὰ νύφη,
καὶ ποὺ κάνει, μουρεῖ,
τὸν μουγγὸ μονστακαλὴ
τὸ μονστὰκι του νὰ στηρίξη
καὶ τὸν Ράλλη σ' ἀπείλῃ.

Π. —

Γεῦμα, ποὺ βάζει σὲ μπελᾷ
μεγάλας διαβολας,
γεῦμα μὲ δελγίματα πολλὰ
Βασιλικῆς ἐντολας.

Γεῦμα, ποὺ τρῶει, βρε Φασουλῇ,
σὲ πᾶτα μὲ κορδὸνα,
γεῦμα, ποὺ ἴσον προκαλεῖ
γιὰ τοὺς θεομυθε ἀγῶνα.

Φ. —

Μέγα γεῦμα, ποὺ σημαίνει,
κ' ὅσοι κύριοι δὲν τρῶνε
λένε, Πατριλὴ Βαρόνε,
πὼς στὸ Σύνταγμα ἀναβαίνει.

Γεῦμα, ποὺ κ' ἐγὼ δὲν τρῶγα,
ἀδελφε μου προσφιλεῖ,
γεῦμα, ποὺ γι' αὐτὸ τὸν λόγο
δὰ ζητήσουν στὴ Βουλὴ.

Γεῦμα, βρε χαττακομένη,
φρόσκο, καλοναινὸ,
ποὺ καθὼς καμπόσοι λένε
δὰ τοὺς βῆγ' πολὺ ξυνὸ.

Γεῦμα, ποὺ καθεὶς ἐξάγει
καὶ πεισμώνει τοὺς πεινδῶντας,
γεῦμα, ποὺ καλεῖς δὲν ἔχει
εἰ νὰ σπέντεται κ' ὁ Νόντας.

Γεῦμα, ποὺ μ' αὐτὸ ρεμπάεις
Ἵπποφρετο, Σέμμα, Ὄρντο,

ποῦ τὴν λίστα του διαβάζεις,
καὶ μ' αὐτὴν χορταίνεις μόνο.

Π.— Γεῦμα, ποῦ βιάσεις ἔζηκε
νέας ἀμύης· σ'ὸ γένος,
κ' ὁ Γουναράκης· βρέθηκε
'στὴν Πάτρα τρατωμένος.

Γεῦμα, ποῦ πανηγύρισε
κ' ὁ Ράλλης κ' ἡ παρέα
τὸ κότερο, ποῦ γύρισε
νύκτα· σ'ὸν Φαλήρεα.

Γεῦμα, ποῦ παραφοβόκοσαν κ' ἐγύρισαν ξανά,
μόνο ποῦ δὲν προέβλεπαν καὶ τὸν Καλλιφρονά.

**Τὸ Ποτέμκιν τὸ φρεκτὸ
τῆς Ρωσσίας θαρρακτό.**

Φ.— Τὸ Ποτέμκιν, τὸ Ποτέμκιν...

Π.— Τὴ φωνάζεις, μεχελβάνη;

Φ.— Τὸ πλαντὸν τὸ στασιάζει· σ'ὸ νερὸ μὰς καταφθάνει.

Π.— Ποῦ τὸ βλέπεις;...

Φ.— Νάτο νάτο, δὲν ἀνοίγεις τὰ στραβὰ σου;

Μ. μὰ κόκκινη σημάδα πλησιάζει καὶ βουβάζουν.

Ν. αὐτοκὶ τρωμάρα καὶ ὁ Ἀνατολὴ καὶ Ἀβασ...

Ξ. αὐτὸς πῶς καὶ τὴν Κωνσταντῖν' αὖ πῆγε τὰ τὴν βομβαρδισιο.

"Οἱ τοὺ ντυτάζουν χάσκα
'στῆς Κωνσταντίας τὸ λεμάνι,
καὶ Ρουμάνια τραγίσκα
ξεφανίσουν ὁ Ρουμάνοι.

Τὸ Ποτέμκιν πῆρε σβάρνα τὰ πελάγη καὶ γυρίζει,
κ' ἔδωκε δὲν εὐεγγί τροφὴν
μὲ τὸ πῦρ του φοβερίζει
κ' ἀπειλεῖ κατατασοφρὴν.

Βομβαρδοβολεῖ τὰ πάντα δεξιά κ' ἀριστερά...
νάτο μὲ τὴν κοκκινὴ του· σ'ὸν Φαλήρεον τὰ νερά...
προσωχέσων, Περικλέτο, καὶ θὰ γίνῃ συμφορὰ...
φέρετε γρήγορα τὴν "Υδρα, φέρετε Σπένσεις καὶ Τερά.

Π.— Τὰ παρὰ τὴν μὴ ζῆτης, φοβιστάση καυμωδέ...
διωρόνουνται τὰ μὲν, καθαρίζονται τὰ δέ.

Φ.— Φέρετε τὰ τορπιλλοβόλα
τὰ Γαλλογεωμερικὰ...
φέρετε Κίχλαις, Κίτσας, κ' ὅλα
τάλλα μὰς τὰ Ναυτικά.

Ξέρε πὲς το, Περικλέτο, 'στὸν Νουδούρη παραχεῖμα,
πὲς του εὐλόη το Ποτέμκιν καὶ τὸ δωρὲ μ' ἕνα γεῦμα.

Π.— Μὴ φωνάζεις κ' ὁ Βουδοῦρης δὲν μπορεῖ νὰ κἀν βῆμα,
μόλις ἤλθε φουσκωμένος ἀπ' τοῦ Βασιλεῖ τὸ γεῦμα.

Φ.— Ἀνοίξαι τῆς μπουνκαπόρτας, ὀρχοῦν ἐσοφαίρα πνερά...
τῆς περμένεις καὶ τούτῃ τὴν καινούργια συμφορὰ;
Μὴ τὸ κίλος πυρπολεῖ τῆς ἀπελῶς διαπύρου...
ἄχι κ' ἂν πῶς καμμὰ μπόρμα μὲς' σ'τὴ Σούδα τοῦ Φαλήρου.

Κ. ἔναντιόν τῆς Ἑλλάδος, ὦ Ποτέμκιν, μὴ λυσσῆς...
μὴν κτυπᾷτε, στασιάζετε, κ' ἔρχομαι κ' ἐγὼ μὲ σὰς,
κ' ἂν τῆς ζέσης τὸ καμίνι μ' ἔκαμε πολὺ νωθρὸν
πειρατὴν προσλάβετε μὲ κ' ἀποστῆτην ἐκυθρόν.

Ποῖα μὲ συνῆχει φρίκη,
ποῖος τρόμος παγερός!..
βλέπω τοῦ γγαλοῦ τὰ φρέκη
παρανάλωμα πνερὸς.

Κρύβουν, κολλήγα δυστυχῆ,
κ' ὁ κόσμος διαιλάζει...
πέφτουν οἱ μύθοι σὺν βορρῇ
κ' ἡ μπόμπαις σὺν χαλάζι.

"Εσκάσαν δὲ σ'τὴν ἀμμουδιά,
μ' ἔστειράσανε τὸ χῶμα...
φέρετε τοδλάχιτον, καὶ θὰ,
τὸ κότερο τοῦ Ρώμα.

Μαίνεται καὶ καδ' ἡμῶν κἀθε Ρουσσὸς ἀποστάτης...
μὴ τοὺς μύθους σας σκορπᾷτε,
μὴ σ'ὸ θέατρο κτυπᾷτε,
παίζουνε τ' Ἀμούρη Μονγί, κ' εἶναι μέσα κ' ὁ Κορφατῆς.

Τάχασαν, διαβρόντηον γυῖ,
κ' ὅλοι φεύγουνε μονγί.
Πῦρ ὀγρόν, βρε Περικλέτο, τρέμει κἀθε Πριγκηπέσσα...
μὴ σ'ὸ θέατρο κτυπᾷτε κ' ἕνας Κόντες εἶναι μέσα.

Π.— "Οἱ αὐτὰ τὰ φρικαλεῖα ποῦ τὰ βλέπεις, φοβιστάση;
ἐγὼ τίποτε δὲν βλέπω, μόνο πῶς θὰ φῆς στηλῆρι.

**Καὶ καμπόδας ποικιλίας,
μ' ὅλως λόγους ἀγγελίας.**

"Ἀνδρα γνωστὸν φιλοξενεῖ τῶν Ἀθηνῶν ἡ πόλις...
ἤλθεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον Μπενάκης ὁ Μανώλης,
Πρόεδρος τῆς κοινότητος πόσης Ἀλεξανδρείας,
μετὰ τῆς ἐρτίμου του κ' ἀγαπητῆς κυρίας.
Πλὴν χαιρετᾷ κ' ὁ Φασουλῆς τὴν ἀρετὴν τοιοῦτου
περιφανοῦς παράγοντος ἀμύης, προδόν, πλοῦτου,
καὶ μὲ τὸν Περικλέτο του φωνάζει τὸν βεβῆμη:
εἰοί· σ'ὸν οἶκον τὸν κλεινὸν Μπενάκη καὶ Χωρέμη.

'Ελλήνων πολιτεία, τεύχος ἐκ σαυροῦν
Πτὶ Δημητρακοπούλου μὲ σίχον γλαφυρόν,
μὲ ποικιλίαν μέτρον, μὲ δυνάμιν σαυράς,
καὶ μὲ τρανὰ τρώντι διδάγματα τῆς πείρας.
'Εξέδωκε πλοσιόας καὶ τοῖτο τὸ βιβλίον
τοῦ Μι τοῦ Σαυλβέρου τὸ βιβλιοπλοσιόν.

Εἶχα καιρὸ, μορὲ παιδιὰ, νὰ ψάλλω τὸ γνωστὸ
τῆς ραπτικῆς Κατάστημα τὸ κοσμοζακουσιτό,
τοῦ Γεωδῶντος τοῦ μοναδικοῦ, τοῦ Παππαϊωάννου,
ποῦναι τὸ καταφύγιον κἀθε πρωτογενοσιόου,
καὶ σ'ὸν Σταδίου τὴν ὁδὸν λαμπρὸν φεγγοβολεῖ
καὶ κἀθε κύριον κομῶν τῆς μόδας προκαλεῖ.
'Ἦλθε τὸ θέρος, ἄρχισεν κ' ὁ τζιζικῶς ξανά,
καὶ τρέξετε τὰ κόμεις τὰ καλοκαιρινά.
Τὶ κοστομακάρι! μάττα μου!.. μυρίζουνε Παρίσι,
μπαίνεις καμπόδοις, ἀδελφε! καὶ βγαίνεις κυναρίτσιον.
'Ὅπως τεχνίτης θαυμαστὸς ὁ Παππαϊωάννου
καὶ γὰρ τὸ μπόδι γίγαντος καὶ γὰρ τὸ μπόδι νάνου.